

Inde per immensum croceo velatus amictu
aethera digreditur Ciconumque Hymenaeus ad oras
tendit et Orpheus nequiquam voce vocatur.
adfuit ille quidem, sed nec sollemnia verba
nec laetos vultus nec felix attulit omen. 5
fax quoque, quam tenuit, lacrimoso stridula fumo
usque fuit nullosque invenit motibus ignes.
exitus auspicio gravior: nam nupta per herbas
dum nova Naiadum turba comitata vagatur,
occidit in talum serpentis dente recepto. 10
quam satis ad superas postquam Rhodopeius auras
deflevit vates, ne non temptaret et umbras,
ad Stygia Taenaria est ausus descendere porta
perque leves populos simulacraque functa sepulcro
Persephonen adiit inamoenaque regna tenentem 15
umbrarum dominum pulsisque ad carmina nervis
sic ait: 'o positi sub terra numina mundi,
in quem reccidimus, quicquid mortale creamur,
si licet et falsi positis ambagibus oris
vera loqui sinitis, non huc, ut opaca viderem 20
Tartara, descendi, nec uti villosa colubris
terna Medusaei vincirem guttura monstri:

causa viae est coniunx, in quam calcata venenum

vipera diffudit crescentesque abstulit annos.

posse pati volui nec me temptasse negabo: 25

vicit Amor. supera deus hic bene notus in ora est;

an sit et hic, dubito: sed et hic tamen auguror esse,

famaque si veteris non est mentita rapinae,

vos quoque iunxit Amor. per ego haec loca plena timoris,

per Chaos hoc ingens vastique silentia regni, 30

Eurydices, oro, properata retexite fata.

omnia debemur vobis, paulumque morati

serius aut citius sedem properamus ad unam.

tendimus huc omnes, haec est domus ultima, vosque

humani generis longissima regna tenetis. 35

haec quoque, cum iustos matura peregerit annos,

iuris erit vestri: pro munere poscimus usum;

quodsi fata negant veniam pro coniuge, certum est

nolle redire mihi: leto gaudete duorum.'

Talia dicentem nervosque ad verba moventem 40

exsanguis flebant animae; nec Tantalus undam

captavit refugam, stupuitque Ixionis orbis,

nec carpere iecur volucres, urnisque vacarunt

Belides, inque tuo sedisti, Sisyphus, saxo.

tunc primum lacrimis victarum carmine fama est 45

Eumenidum maduisse genas, nec regia coniunx

sustinet oranti nec, qui regit ima, negare,

Eurydicenque vocant: umbras erat illa recentes

inter et incessit passu de vulnere tardo.

hanc simul et legem Rhodopeius accipit heros, 50

ne flectat retro sua lumina, donec Avernas

exierit valles; aut inrita dona futura.

carpitur adclivis per muta silentia trames,

arduus, obscurus, caligine densus opaca,

nec procul afuerunt telluris margine summae: 55

hic, ne deficeret, metuens avidusque videndi

flexit amans oculos, et protinus illa relapsa est,

bracchiaque intendens prendique et prendere certans

nil nisi cedentes infelix arripit auras.

iamque iterum moriens non est de coniuge quicquam 60

questa suo (quid enim nisi se quereretur amatam?)

supremumque 'vale,' quod iam vix auribus ille

acciperet, dixit revolutaque rursus eodem est.